

Lucian Blaga (1895-1961)

28

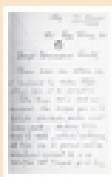
Lucian Blaga în copilărie

Lucian Blaga în Portugalia

L. Blaga-portret de Marcel Iancu

Manuscrisul poeziei

Harta Europei

- 1, 2, 3, 4, 5. În aprilie 1911 face o călătorie împreună cu colegii de liceu: Constantinopol, Atena, Catania (Sicilia), Messina, Napoli, Roma, Florența, Veneția.
6. În octombrie 1917 pleacă la Viena; cadrul este cel firesc al bibliotecii Universității. Iunie 1917-1918 frecventează Universitatea din Viena, unde se înscriese la cursurile de filosofie.
7. În toamna anului 1926 își începe la Viena cariera diplomatică.
8. Este numit la 1 noiembrie 1927 atașat de presă la legația României la Praga.
- 9, 10. La 1 aprilie 1928 este mutat la Berna, în Elveția. Înainte de a lua în primire noua funcție face o călătorie la Paris, apoi în sudul Italiei.
11. În august 1930 călătorește în Germania, pe valea Rinului.
12. De la 1 aprilie 1938 este numit trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al României în Portugalia.

Harta României

1. S-a născut la Lanțușeni, fiind al nouălea copil al preotului Isidor Blaga, absolvent al Liceului German din Sebeș și al Institutului Teologic din Sibiu, și al Anei Moga.
2. Urmează școala primară în limba germană (1902-1908) la Sebeș-Alba.
3. Continuă la Brașov școala primară și apoi studiază la Liceul "Andrei Șaguna". Anul 1910 pare a fi un prag prefigurant al debutului poetic, "Românul", cel mai important ziar al Transilvaniei, publicându-i poeziile "Noaptea", "Pe Jirm".
4. În toamna anului 1914 se înscrie la Institutul Teologic "Andrian" din Sibiu, fără intenția de a se dedica teologiei. La 20 aprilie 1919 apare cartea de debut a lui Blaga, "Poemele lumii", la Orăștie, iar la Sibiu, alături de "Pietre pentru timpul meu". Din 1940 până în 1945 se stabilește la Sibiu, unde își continuă activitatea de profesor universitar la Facultatea de Litere și Filosofie.
5. La 1 decembrie 1918 participă, la Alba Iulia, la istorica adunare națională unde s-a hotărât alipirea Transilvaniei la patria-mamă.
6. București - la 7 iunie 1919, premiul Adamachi al Academiei Române este decernat volumelor "Poemele lumii" și "Pietre pentru timpul meu". La 5 iunie 1927, sub cupola Academiei Române, Blaga își rostește discursul de recepție "Elogiul satului românesc", primind răspunsul elogios al lui I. Petrovici.
7. Apeșat la Lugoj, în 1926, finalizează piesele "Dana" și "Meșterul Marelui".
8. La 1 octombrie 1928 este numit profesor de filosofie, culturii la Cluj. În august 1940 Blaga revine din Sibiu la Cluj, în cartierul "Andrei Mureșanu", unde continuă să scrie. În 1949 își desăvârșește activitatea la Institutul de Istorie și Filosofie din acest oraș. La 6 mai 1961 Blaga se stinge înmormântat la Clinica Medicină din Cluj. La 9 mai 1961, exact după 66 de ani de la ziua nașterii sale, trupul său face un ultim drum spre Lanțușeni natal.

Mihai Eminescu (1850-1889)

"Eminescu este un om al timpului modern, cultura lui individuală stă la nivelul culturii europene" Titu Maiorescu

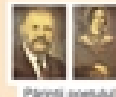
La 10 ani

Veronica Micle (1850-1889)

Veronica Micle și Mihai Eminescu

Ștefan Ponițel

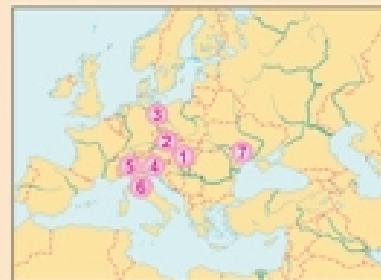
"Sera pe deal", manuscris autograf

Portret de Ligia Măcevei

Harta Europei

1. În martie 1866 trimite versuri la "Familia" din Pesta, revista lui Ioan Vulcan, care-i schimbă numele din Eminovici în Eminescu.
2. La 20 octombrie 1868 se înscrie la Facultatea de Filosofie din Viena. Capodoperele creației sale artistice, "Lucceafărul", vede lumina tiparului în Almanahul societății studențești "România Jună" din Viena. La 20 octombrie 1869 este trimis la Viena și internat la sanatoriul Ober-Döbling. La recomandare medicală, la 14 iulie 1867 pleacă, însoțit de doctoranțul Grigore Forga, la Viena și Hal.
3. Pleacă la Berlin, în 1872, asigurat printr-o subvenție a "Junimii" și se înscrie la cursurile de filosofie, istorie, economie politică și drept.
- 4, 5, 6. La recomandare medicală, Maiorescu îl însoțește o călătorie, împreună cu Chibrit Răneanu, spre sudul Alpiilor, până la Geneva, Padova și Florența.
7. În 1880 face, la recomandare medicală, o cură la Liman, lângă Odessa.

Harta României

1. Se naște la 15 ianuarie 1850 la Botoșani; părinți căminarul Gheorghe Eminovici din satul Călinești, județul Suceava, și Ralu, fiica stăpînului Jurașcu din Jotîști.
- Își petrece copilăria la Ipotești, iar între 1858 și 1862 studiază la Cernăuți.
- În august al aceleiași an participă, la Alba Iulia, la Adunarea anuală a Aștei și se abate în fața Bucuriei Ortodoxă, satul de odărnărie al familiei lui Maiorescu.
- 4, 5. Intră în trupa lui Ionuț Caragiale, ca suflor, cu titlul de Gurguș, Brîbla, Galat, București.
- În 1866 trece în trupa lui Pascaly care întreprinde un turneu prin: Brașov, Sibiu, Lugoj, Timișoara, Arad, Oradea.
6. Între 11 și 13 noiembrie 1872 participă, la Iași, la aniversarea "Junimii", împreună cu Șteavu și Caragiale.
- 1874 - Director al Bibliotecii Centrale din Iași.
- 1875-1876 - revizor școlar pentru județele Vâlcea (7) și Iași.
- 1876-1877 - Redactor - administrator și corector la "Curierul de Iași".
8. Redactor la ziarul "Timpul" din București. La 28 iunie 1883 boala izbucnește din nou și este internat la sanatoriul doctorului Șușu din capitală. La insistențele verzinoase Micle, revine în București în 1887, după tratamente la mai multe clinici din străinătate, și este internat la Spitalul Mărcușei și apoi transferat la sanatoriul Caritas. În noaptea de 13 iunie 1889, la ora trei, Eminescu se stinge la Sanatoriul doctorului Șușu, din strada Păstălor. A fost înconștient în ziua de 17 iunie, la cîmîntul Bala, între un țeu și un braț.
- "Soave popoarele își aleg printre gloriele partezanului lor național pe acela care să le reprezinte mai bine: italianii pe Dante, englezii pe Shakespeare, francezii pe Voltaire, germanii pe Goethe, rușii pe Pușchin. Românii îl delegă lui Eminescu sarcina de a-i reprezenta în fața lumii întregi" Tudor Vlașcu
- "Stăruie o enormă acumulare de cultură românească și străină, de un gust fără griji, format la școlile lui Homer, Shakespeare și Goethe, precum și la cea a clasicilor folclor românesc. Eminescu a realizat o operă de sinteză a tuturor tradițiilor populare și culte naționale, depășindu-le prin penul și munca sa neprecupețită și înzestrându-le în fauri de fier și forme admirabile, lucrute în atelierul său de titan necoborât" Zoe Dumbrăvescu-Bușulenga

Realismul și naturalismul în literatura Europei

1. Scritor francez, născut la Grenoble, Stendhal (1783-1842) se considera italian prin adopție. Intrucât era de părere că numai în Italia se mai păstrau, în epoca lăpădată de idealuri a realismului, marile pasaje. El însuși scria în română precum *Moșii și negri*, *Măslăcina din Parma*, *Amarcia*, *penunșii îngolțite*, *prinți de pașuni* și via energic, înălțată însă cu obiectivitate.

2. Născut la Tours, Balzac (1799-1850) este autorul vastului ciclu de romane *Comedia umană* prin care, vîndu-și concursurile stăruie civilității, intenționează să-și fie pictorul "șurșitor uman, povestitorul dramelor vieții intime, arheologul mobilienilor sociali, nomenclatorul profesurilor, înregistratorul tenetelor și stilului".

3. Originar din Rouen, Gustave Flaubert (1821-1880) este un realist tipic prin cultivarea unei narțiuni impersonale și prin studiul de monarhi ale limbajului provinciate franceze din romanul *Doamna Bovary*, dar se deosebește de alți reprezentanți ai curentului prin cultul stilului.

4. Lăudat în spania, în romanțele lui Charles Dickens (1812-1870), prin cele mai diferite medii ale ei: coccoșii și paleții, atelieri și porțelanii, țigări și hanouri, birouri și închisoarea deținuților.

5. Originar din Warwickshire, prozatoarea George Eliot (1819-1880) prezintă cu un realism sumbru viața provinciei engleze în romane ca *Adam Bede*, *Moșii de pe Floss*, *Silas Marner*. Scopul acestor creații realiste era să ofere "reprezentarea fidelă a lucrurilor obișnuite".

6. Rapedinta de la Modan a lui Emile Zola (1840-1902) era locul de întâlnire a scriitorilor naturalști, care fac din volumul colectiv *Serile de la Modan* manifestul acestui curent. Zola concepe cele șase volume ale ciclului romanesc *Familia Rougemont* ca o "fiziologie naturală și socială a unei familii în timpul ciclului dintr-o altă imperiu".

7. (Sovociul) Mergînd, locuri legate de nașterea și copilăria lui Nikolai Vasilevici Gogol (1809-1852), apar în opera acestuia creator al "școlii naturale" (jurnalele *Satirice* realiste) rus, autor al romanului istoric *Taras Bulba*, al volumului de nuvele *Arabesce*, al romanului satiric *Suflete moarte* și al comediei *Revizorul*.

8. Irinaea Poliana, moșia lui Lev Tolstoi (1828-1910), este locul unde scriitorul și-a creat marile romane *Război și pace* și *Anna Karenina*, precum și spațiul experiențelor sale în domeniul social, în primul rând în ceea ce privește educația poporului.

9. Născut la Moscow, Feodor Mihailovici Dostoievski (1821-1881) nu este numai reprezentantul realismului (prin romanele *Demoni* sau romanul *Unchiul și ochișii*), ci și precursorul marii literaturi psihologice și de problematizări morale din secolul XX prin romanele *Crime și pedepși*, *Idiotul*, *Demoni*, *Frăgeți Rămăzoare*.

10. Creator al "dramei de idei" pe care o fustăreați peisaj *O casă de păpuși* sau *Mare*, dramaturgul norvegian Henrik Ibsen (1828-1906) conferă acestor specii dimensiuni simbolice în *Regele sălbatic* sau *Constructivul Sotness*. El este, de asemenea, autorul unui teatru realist, de investigație socială (*Străpungătorii societății*, *Un dușman al poporului*), al unui dramă naturalist cu *Străpungătorii* și al unor poezii dramatice (*Brand*, *Peer Gynt*).

11. Reprezentant al literaturii realiste de limbă germană, elvețianul Gottfried Keller (1819-1890) este cunoscut înțelesului prin romanul cu elemente autobiografice *Alențele cel Verbe*.

12. Scritor din Catania, Giovanni Verga (1840-1922) este reprezentantul verismului, curentul literar italian de înfrumusețare trăsăturilor ale realismului și mai ales ale naturalismului, caracterizându-se prin preocuparea pentru specificul regional (romanele *Familia Malavoglia*, *Mastro-don Gesualdo*).

Stendhal 1783-1842	Honoré de Balzac 1799-1850	Gustave Flaubert 1821-1880	Charles Dickens 1812-1870	George Eliot 1819-1880	Emile Zola 1840-1902	Nikolai Gogol 1809-1852	Lev Tolstoi 1828-1910	Feodor Dostoievski 1821-1881	Henrik Ibsen 1828-1906